

L 3 Ein Befehl des Kaisers

Equus appropinquat, fremit¹, stat; eques salutat.

Statim Quintus rogat: „Quis es? Unde venis? Quid apportas?“

Eques respondet: „Nuntius sum.

Venio ex urbe² et nuntium apportio.

Ubi est M. Flavius Lepidus?

Statim Romam properare debet.“

Nunc Flavius Lepidus: „Ego sum M. Flavius Lepidus.

Quid audio? Cur Romam properare debeo?“

Nuntius: „Imperator Hadrianus te exspectat.“

Flavius stat et stupet³. Tum: „Quid iubet?“

Nuntius: „Tu nunc procurator⁴ es

et in insulam Cretam navigare debes.“

Flavius Lepidus: „Valde gaudeo.

Nam mihi⁵ placet provinciam administrare.“

Nunc Caecilia: „Periculum timeo, Marce.“

Sed Flavius Lepidus: „Ego pericula non timeo.“

Tum clamat: „Creta me exspectat“,

et servos ac servas vocat.

„Syre, Galla, ubi estis? Cur non venitis?

Cur non paretis? Cur non raedam⁶ paratis?“

Servi respondent: „Hic sumus.

Iam paremus, iam venimus, iam raedam⁶ paramus.“

Nunc Marcus et Aulus clamant: „Euax⁷! In Cretam navigare valde placet.“

Sed Flavia stat et tacet.

Tum Quintus amicam rogat: „Quid est, amica?“

Nunc Flavia lacrimas non iam tenet.

---

1) **fremit**: (es) schnaubt 2) **ex urbe**: aus der Hauptstadt 3) **stupēre**: staunen 4) **prōcūrātor**: Verwalter, Statthalter
5) **mihī**: mir 6) **raeda**: Reisewagen 7) **Euax!**: Toll! Super!